

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Dążenie do szczęścia jest nieodłącznym atrybutem naszej egzystencji. Wszystkich ludzi łączy pragnienie bycia szczęśliwym. Szczęście utożsamiamy z pomyślnością, zadowoleniem z życia, wielką radością. Pojawiają się jednak trudności w jego zdefiniowaniu, bo jest stanem indywidualnym i złożonym. Na szczęście w życiu człowieka wpływają wymagania jakie sobie stawiamy, sposób w jaki reagujemy na różne sytuacje, różnorodne dobre zdarzenia, które dzieją się w życiu. Ten stan uzewnętrznia się w wyrazie twarzy, w wyglądzie i zachowaniu.

Młody człowiek chętnie korzysta z uroków życia. Potrafi dzielić się swoją radością z innymi rówieśnikami i dostrzega, że do szczęścia człowieka potrzebni są inni ludzie. Należy jednak stale przypominać, żeby młodzież bawiąc się nie zapominała o dobru drugiego człowieka.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. K. Wierzyński, *Zielono mam w głowie*, w: *Nowe słowa na start!* Podręcznik do języka polskiego dla klasy siódmej szkoły podstawowej, wyd. Nowa Era, Warszawa 2017, s. 72.

Wstęp

„Zielono mam w głowie” jest związkem frazeologicznym oznaczającym kogoś kto jest niedojrzały, wesoły, szalony. Poeta w wierszu cieszy się życiem, nie musi się o nic martwić i żyje sobie bez żadnych trosk. Jest bardzo szczęśliwy. Młodość i radość sprawiają, że rozdaje swój uśmiech innym ludziom. Pragnie dzielić się swoim szczęściem i przeżywać go z innymi.

Cytat

Zielono mam w głowie

„Zielono mam w głowie i fiołki w niej kwitną
na klombach mych myśli sadzone za młodu
Pod słońcem co dało mi duszę błękitną
i które mi świeci bez trosk i zachodu.

Rozdaję wokoło mój uśmiech, bukiety
rozdaję wokoło i jestem radosną
wichurą zachwytu i szczęścia poety

Program wychowawczy > Klasa VII > Wartość XXI > Radość i humor w moim życiu

co zamiast człowiekiem powinien być wiosną!”

Podsumowanie

Przedstawiony wiersz jest pochwałą wiosny, młodości, witalności oraz bez troski. Jego wymowa jest optymistyczna, wiosenna, radosna. Autor chce dzielić się radością, uśmiechem i pozytywnymi myślami. Nazywa się radosną wichurą zachwytu i szczęścia, dochodząc do wniosku, że każdy poeta powinien być wiosną! Pragnie rozprzestrzeniać swoją radość na innych i chce zarazić czytelników entuzjazmem.